

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/157/2018
Identifikačné číslo spisu:	1214222025
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1214222025.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P., bývajúceho v D., zastúpeného JUDr. Júliusom Kvetánom, advokátom so sídlom v Humennom, Jasenovská 11, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o určenie vzniku a trvania pracovného pomeru a o zaplatenie mzdy a stravného, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51 Cpr 6/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. mája 2017, sp. zn. 7 CoPr 12/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 24. mája 2017, sp. zn. 7 CoPr 12/2015 potvrdil ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 29. mája 2015, č. k. 51 Cpr 6/2014-127, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol dňom 16. augusta 2006 pracovný pomer na pracovnú pozíciu ekonóm - špecialista v záchytnom tábore v Humennom a že tento pracovný pomer trvá.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces malo spočívať v tom, že odôvodnenia rozsudkov súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu sú nepresvedčivé, nedôveryhodné a preto zmätočné. Dovolateľ mal za to, že medzi ním a žalovaným došlo od 16. augusta 2006 k vzniku pracovného pomeru na pracovnú pozíciu ekonóm - špecialista v rámci odboru ekonomiky a prevádzky Migračného úradu Ministerstva vnútra SR, s pracoviskom v záchytnom tábore v Humennom, a to na základe ním prijatého návrhu Migračného úradu Ministerstva vnútra SR (právny predchodca žalovaného) zo dňa 8. júna 2006 Č. p.: MU - 323/2006 na uzatvorenie pracovného pomeru na vyššie uvedenú pracovnú pozíciu. Závery súdov nižšej inštancie,

podľa ktorých pracovný pomer nevznikol, keďže nedošlo k platnému vzniku pracovného pomeru v zmysle

§ 42 ods. 1 a § 43 ods. 1 až 4 Zákonníka práce, a to predovšetkým z dôvodu, že absentovala vôľa budúceho zamestnávateľa smerovaná k dohodnutiu pracovného pomeru, nemali podľa dovolateľa oporu v predložených dôkazoch (písomná komunikácia medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 8. júna 2006, 15. júna 2006, 18. júla 2006) a na základe uvedeného tak došlo pri rozhodovaní súdov nižšej inštancie k ich svojvôli. Navrhol preto zrušiť rozsudok odvolacieho súdu aj súdu prvej inštancie a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podľa jeho názoru súdy nižšej inštancie náležite zistili skutkový a právny stav a na základe zistených skutočností vo veci správne rozhodli. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, v zmysle ktorej prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP, navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie žalobcu v znení jeho doplnenia zo dňa 16. augusta 2017 ako neprípustné odmietol.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 431 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo.

11. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

12. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol

spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

13. V súvislosti s požiadavkami kladenými na odôvodnenie rozhodnutí z hľadiska princípov spravodlivého procesu, a to najmä pokiaľ ide o ich úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 3. júla 2003, sp. zn.

IV. ÚS 115/03 konštatoval, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí pre záver, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivé súdne konanie. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. marca 2005, sp. zn. II. ÚS 78/05, podľa ktorého je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku

/v súčasnosti v § 220 ods. 2 CSP/. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní v § 211 Občianskeho súdneho poriadku /v súčasnosti § 393 ods. 2 CSP/.

14. Preskúmaním veci dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu vyššie uvedeným kritériám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá. Dovoláním napadnutý rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania, obsah vyjadrenia k odvolaniu i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

15. Najvyšší súd na základe uvedeného dospel k záveru, že odôvodnenie dovoláním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia podľa § 393 ods. 2 CSP v spojení s § 220 ods. 2 CSP s poukazom na § 387 ods. 2 CSP.

16. Prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovoláním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci „strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Dovolací súd ďalej konštatuje, že nie je oprávnený prehodnocovať skutkové otázky, keďže je podľa § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

18. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 420 písm. f/ CSP v spojení s § 431 CSP.

19. Keďže prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza, najvyšší súd dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

20. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.